

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qualiter Se Habere Debeant Fratres Charitativi Erga Reos qui supplicio
sunt affiendi. Capvt LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

tur. metu criminis non alligatur, qui securus expectat futura, quem non pauent presentia. *Lib. de Ioseph*
Sola apud Deum (inquit D. Hieronymus) libertas est, non seruire peccato. Hos ergo peccatores. iniquitatum pondere oppressos, & malitiæ irretitos vinculis soluite, continuis exhortationibus, monitionibus, & fraternis correctionibus, vt mereamini recipere præmium sempiternum.

Quoniam hoc opus Misericordiæ partim corporale, partim spirituale est, vos exhortari possem (Misericordes) vt animarū in purgatorio existentiū misereamini, quæ in medijs torquentur ignibus, sulphureum patientes fumum. Ad hæc loca subterranea, ad hos alterius mundi carceres remittere possem, sed ne prolixior sim, omitto.

QUALITER SE HABERE DEBEANT FRATRES CHARITATIVI ERGA REOS qui supplicio sunt affiendi.

CAPVT LVI.

Non minimum est inter hæc Misericordiæ huius opera captiuis etiam re-
 is &

is & malefactoribus exteriorem opem ferre, sed tamen maius est, eosdem salutaribus monitis, exhortationibus, & spiritualibus documentis præcipuè morte plectendos imbuere, ne pariter animæ sicuti corporis iacturam patiantur, sed magis ut pereunte corpore anima salua fiat. Quantam huic rei nauant operam Confratres Charitatis Romani, ut relatu persæpè agnouit Methodum huius operis præscribit R. P. Franciscus Isellius, cuius librum non sine emolumento pius consolator legere poterit.

Intercætera quæ tradit documenta, sedulo monet Charitatiuos confratres, ut prolata à iudice sententia reum statim Sacerdos accedens inducat ad generalem omnium criminum confessionem peragendam, & ad Eucharistiæ Sacramentum vno die ante mortem suscipiendum (nunquam verò ipso die executionis) Monet insuper ut illius se amicitia in sinuent, nec eum deserant vel vnico temporis momèto, ne forte in desperationem collabatur, sed eum hortabuntur ut æquo ferat animo, in suorum satisfactionem delictorum, mortem, cui adiudicatus est, eamque Deo offerat, ut ex merito mortis filij sui, gratam excipiat. Hortatur etiam pios Consolatores ut an-

tequam

tequã hoc opus aggrediantur se confessio-
nis & Eucharistiæ sacramento muniant, vt
eo melius, & cum maiorj salutis emolu-
mento meritum istud acquirant. Quod si
postea velit reus de bonis suis (si ius in illa
habet) ordinare, id fideliter excipiant, &
adhibitis fide dignis testibus exequantur.
Cauendum autem summopere est, ne pati-
ens inebrietur vt mortis, vel infœlicitatis
suæ sorte non terreatur, nam hoc pacto,
plerumque ruunt animæ in æternam dam-
nationem.

Sed eum cum deuotione & precibus ad
supplicij locum comitabuntur, reum sem-
per admonentes, vt suæ salutis recorderetur,
atque vt spem omnem, omnemque sollici-
tudinem in Deum iaciat, Virginis auxilium
precetur, & Sanctorum patrocinium ex-
poscat. Quod si reum publicè mori pude-
at: ei mortem Saluatoris in memoriam re-
ducent, ostendentque quanto pudore in
Caluariæ monte, inter latrones filius Dei,
Rex gloriæ affectus fuerit. Quid? inquit:
Nonne D. Petrus Apostolorum Princeps,
& Ecclesiæ primus Pontifex, Romę in pub-
lico concursu mortem opetijt? Nonne D.
Bartholomæus regio licet sanguine ortus,
vix excoriatus est? Nunquid multi prin-
cipes

cipes his seculis morti adiudicati sunt? Prodeat Thomas mor⁹ Angliæ iubar, qui mortem honoribus prætulit. Prodeat & Maria Scotiæ Regina, quæ inuictò animo ad mortem ab impia & scelerata Sorore damnata, caput tortori amputandum obtulit. Si hoc mori publicè non puduit; ut quid te modo pudeat pro tot, tantisq; peccatis quæ commisisti mortem subire, per quam ijs satisfacies? Si verò patiens appetitu quodam vindictæ agatur, & comminationibus utatur, tum aduersus iudices, tum contra aduersarios: illi pij Confratres D. Stephani patientiam imitandam proponunt, qui cum lapidibus obrueretur, pro persecutoribus exorabat. Obijcient item Phocionis (licet pagani) exemplum, qui iniuste morti adiudicatus, filium sedulo monebat, ne mortis sue pænas sumeret.

His per actis, animam illius diuinę commendabunt bonitati, continuo nomina Iesu & Mariæ acclamantes. Executione verò iam facta corpus mandabunt sepulturę si id expedire à iudicibus, iudicatum sit, ecclesiasticas seruantes ceremonias.

QVOD